

Lagutskottets yttrande

1984/85:2 y

över riktlinjer för det framtida arbetet mot ekonomisk brottslighet
m. m. (prop. 1984/85:32)

Till justitieutskottet

Justitieutskottet har hemställt om lagutskottets yttrande över proposition 1984/85:32 om riktlinjer för det framtida arbetet mot ekonomisk brottslighet m. m. jämte de med anledning av propositionen väckta motionerna 1984/85:93 av Bengt Westerberg m. fl. (fp), 1984/85:94 av Lars Werner m. fl. (vpk), 1984/85:95 av Karin Söder m. fl. (c) och 1984/85:96 av Per-Olof Strindberg m. fl. (m).

Lagutskottet får anföra följande.

I propositionen gör statsrådet I. Carlsson vissa allmänna uttalanden om arbetet mot ekonomisk brottslighet och riksdagen bereds genom propositionen tillfälle att ta del av dessa. Till propositionen har fogats bilagor från justitiedepartementet och finansdepartementet. I justitiedepartementets bilaga föreslås att riksdagen skall godkänna de riktlinjer för det framtida arbetet mot ekonomisk brottslighet som justitieministern angett i bilagan. Vidare bereds riksdagen tillfälle att ta del av vad justitieministern anført om de överväganden som gjorts i anslutning till olika förslag om åtgärder mot ekonomisk brottslighet.

Liksom i propositionen understryks i motionerna behovet av kraftfulla åtgärder mot ekonomisk brottslighet på olika områden. När det gäller metoderna att bekämpa denna brottslighet lämnas i de tre borgerliga motionerna emellertid vissa från propositionen avvikande synpunkter. Vidare föreslås i dessa motioner olika uttalanden om kompletterande åtgärder i brottsbekämpande syfte. I motion 94 (vpk) ansluter sig motionärerna i huvudsak till regeringens förslag men lämnar därutöver vissa förslag till särskilda åtgärder.

Lagutskottet begränsar sitt yttrande till sådana uttalanden och förslag i justitiedepartementets bilaga och i motionerna som har direkt anknytning till utskottets beredningsområde.

Utskottet vill till en början erinra om att utskottet tidigare i olika sammanhang har framhållit att det förekommer att det civilrättsliga regelsystemet används i illojala och brottsliga syften. Utskottet har därvid strukit under behovet av att vissa delar av den civilrättsliga lagstiftningen ses över som ett led i bekämpandet av ekonomisk brottslighet. De förslag beträffande regler om bulvanförhållanden och s. k. ansvarsgenombrott som redovisas i propositionen har sålunda sin grund i en av riksdagen på utskottets hemställan begärd utredning av nämnda förhållanden (LU 1982/83:16).

Utskottet har samtidigt pekat på att ändringar i brottsförebyggande syfte i den civilrättsliga regleringen emellertid ofta innebär svåra avvägningsproblem. Utskottet har betonat att en utgångspunkt för en lagöversyn måste vara att denna inte får hämma eller försvåra seriös näringsverksamhet.

De i propositionen föreslagna *riktlinjerna* för det framtida reformarbetet tar sikte på dels det straffrättsliga förfarandet i vid mening, dels den allmänna uppbyggnaden av rättsliga och administrativa system. Från de synpunkter lagutskottet har att anlägga är det endast den senare delen som har intresse. Riktlinjerna är i denna del allmänt hållna och synes i huvudsak ha accepterats av motionärerna. Endast i motion 96 (m) anføres vissa kritiska synpunkter och då framför allt när det gäller vissa uttalanden i anslutning till riktlinjerna.

Utskottet anser för sin del att de föreslagna riktlinjerna för en allmän uppbyggnad av rättsliga och administrativa system och som kan sammanfattas i stöd för seriös näringsverksamhet, kontrollpolitisk medvetenhet, enhetlighet, samordning, självsanering och användandet av andra styrmedel än straff utgör en god grund för fortsatta lagstiftningsåtgärder när det gäller att förebygga ekonomisk brottslighet. Vad som sägs om att lagstiftning och kontrollsystem skall utformas med sikte på att utgöra ett stöd för den seriösa näringsverksamheten står också i god överensstämmelse med de uttalanden utskottet tidigare gjort i olika sammanhang i fråga om den civilrättsliga lagstiftningen.

Utskottet har inte funnit det meningsfullt att i detalj granska alla de olika uttalanden som görs i anslutning till riktlinjerna och som huvudsakligen har betydelse för andra rättsområden än sådana som lagutskottet har att behandla. Motsvarande gäller också i princip uttalandena i motion 96 (m). När det gäller den riktlinje som rör användandet av andra styrmedel än straff har emellertid motionärerna i motion 96 uttalat att de inte kan godta denna. Riktlinjen innebär att i valet mellan straffrättsliga och andra samhällliga kontroll- och sanktionsmetoder de senare bör ha företräde. Motionärerna anser att denna riktlinje bl. a. kommer att leda till en försämrad rättssäkerhet för den enskilde eftersom tillämpningen av kontroll- och sanktionsmetoder ankommer på administrativa myndigheter och inte på domstolarna. Vidare anser motionärerna att riktlinjen innebär att den enskilde normalt sett kommer att befinna sig i underläge i förhållande till vederbörande myndighet.

Utskottet vill framhålla att det på det civilrättsliga området är vanligt att domstolarna har att tillämpa andra sanktionsmedel än straff, t. ex. skadestånd, vitesföreläggande eller åläggande av personligt betalningsansvar. I olika sammanhang har utskottet uttalat att sådana sanktioner kan ge en drabbad part ett bättre skydd än en straffsanktion och därför i vissa fall kan vara att föredra. Utskottet kan hänvisa exempelvis till betänkandet LU 1977/78:10 där utskottet behandlade bl. a. problemen med hur man skall komma till rätta med det ökande antalet patentinfrång. Utskottet konstaterade att patentlagens straffregler hade haft ringa effekt och att även

skadeståndssanktionen var ineffektiv. Enligt utskottets mening borde man pröva införandet av vitesförbud som sanktion och vidare borde skadeståndsprocessen göras effektivare. Utskottet hemställde därför i sitt av riksdagen godkända betänkande att sanktionssystemet inom patenträtten skulle bli föremål för översyn.

Mot bakgrund av det anförda anser utskottet att motionärernas kritik mot den föreslagna riktlinjen har föga relevans på det civilrättsliga området. Enligt utskottets mening bör den aktuella riktlinjen kunna läggas till grund för lagstiftning på detta område. Utskottet kan således inte ställa sig bakom yrkandet i motion 96 i denna del.

I motion 95 (c) läggs fram förslag till vissa kompletterande riktlinjer för arbetet med att bekämpa den ekonomiska brottsligheten. Med hänsyn till att förslagen i huvudsak faller utanför lagutskottets beredningsområde föranleder de inga närmare uttalanden från utskottets sida.

Även i motion 94 (vpk) läggs fram förslag till kompletterande åtgärder. De förslag som har anknytning till lagutskottets beredningsområde rör införandet av s. k. namnkarantän samt patent- och registreringsverkets registerföring.

Med *namnkarantän* åsyftar motionärerna att patentverket skall ha möjlighet att hålla ett firmanamn, som blir ledigt, i karantän en viss tid innan det får övertas av ett annat bolag.

Enligt aktiebolagslagen (ABL) skall aktiebolag ha firma, dvs. en benämning under vilken verksamheten skall bedrivas. Firman skall anges i bolagsordningen och skall jämte övriga föreskrivna uppgifter angående bolaget registreras hos patent- och registreringsverket. Också ändringar av firma skall registreras och ändringarna får inte verkställas förrän registrering skett.

Firmalagen, som också är tillämplig på bl. a. handelsbolags och ekonomiska föreningars firmor, ger näringsidkaren ensamrätt till firma. Ensamrätten förvärfvas genom registrering eller inarbetning. Registrering får inte ske bl. a. om firman är förväxlingsbar med registrerade eller inarbetade varumärken eller firmor. Prövningen av om en föreslagen firma strider mot firmalagen utförs av registreringsmyndigheten, dvs. beträffande aktiebolag av patentverket samt i fråga om handelsbolag och ekonomiska föreningar av vederbörande länsstyrelse.

I firmalagen finns också bestämmelser om överlåtelse av firma. Bl. a. gäller att firma endast får överlåtas i samband med den näringsverksamhet i vilken firman används. Förbudet kan emellertid kringgå på så sätt att ett aktiebolag genom ändring av bolagsordningen antar ny firma varefter den gamla avregistreras. Den gamla firman kan sedan omedelbart antas av ett annat bolag. När ett aktiebolag byter firma skall enligt ABL länsstyrelsen genast underrättas härom. Underlåter bolaget att underrätta länsstyrelsen kan registrering av firmaändringen vägras.

Bestämmelsen om skyldighet för aktiebolag att underrätta länsstyrelsen kom till år 1980 och trädde i kraft den 1 juli 1981 (prop. 1979/80:143, LU 1980/81:4). Till grund för lagstiftningen låg brottsförebyggande rådets promemoria (BRÅ PM 1979:5) Aktiebolagslagen – förstärkt skydd för det bundna kapitalet. I promemorian framhölls att firmabyten ofta ingick som ett led i en rad åtgärder som syftade till att vilseleda borgenärer och andra intressenter. Enligt promemorian kunde de problem som firmabytena aktualiserar endast delvis avhjälpas genom införande i firmalagen av en bestämmelse om karenstid så att avregistrerad firma inte får inregistreras på nytt innan viss tid förflutit. I promemorian konstaterades, att manipulationer med firmabyten torde vara vanligast i aktiebolag och att det därför var påkallat med föreskrifter i ABL som begränsar rätten att byta firma. På grund härav föreslogs att beslut om ändring i bolagsordningen av bolagets firma skulle få registreras endast om vissa närmare angivna krav uppfyllts. I proposition 1979/80:143 anförde departementschefen att BRÅ:s förslag skulle endast ge begränsade fördelar när det gällde att motverka den ekonomiska brottsligheten men medföra betydande administrativa nackdelar. Departementschefen föreslog därför att uppgiftsskyldigheten till länsstyrelsen skulle införas som en mindre långtgående åtgärd.

I sitt av riksdagen godkända betänkande LU 1980/81:4 anförde utskottet att firmabyten kan ingå som ett led i ekonomisk brottslighet eller i en eljest illojal verksamhet. Enligt utskottets mening framstod det därför som angeläget att åtgärder vidtas som kan motverka att en bolagsordning ändras av illojala skäl. Samtidigt borde det emellertid beaktas att utgångspunkten måste vara att bolagsledningen har full frihet att bedöma när det finns skäl att byta firma. Enligt utskottet innebar förslaget i propositionen en rimlig lösning när det gällde att komma till rätta med de problem som det var fråga om. Förslaget gav nämligen länsstyrelsen möjligheter att förhindra att ett bolag – som då syntes kunna ske – gled ur kontrollsystemet på grund av att det bytt firma.

Problemen med firmabyten som led i ekonomisk brottslighet behandlades ånyo av riksdagen våren 1983 med anledning av en motion med yrkande om införande av namnkarantän. Utskottet konstaterade i betänkandet LU 1982/83:36 att underlag då ännu saknades för en bedömning av huruvida den nya regeln om uppgiftsskyldighet till länsstyrelsen innebar en tillfredsställande lösning av problemen med firmabyten. Ytterligare erfarenheter borde därför avvaktas innan man övervägde en skärpning av lagstiftningen. Motionen avslogs av riksdagen.

Enligt utskottets mening saknas alltså underlag för en bedömning av om det behövs någon skärpning av reglerna om registrering av firma. Utskottet kan därför inte biträda förslaget i motion 94 att riksdagen nu skall uttala att införandet av namnkarantän skall tas med bland riktlinjerna för det framtida arbetet mot ekonomisk brottslighet.

I motion 94 anförs vidare att det finns skäl till förändringar även när det gäller *registerverksamheten vid patentverket*. Motionärerna hänvisar till att bolagsstyrelsen är skyldig att årligen till patentverket anmäla vilka som sitter i bolagets styrelse. Enligt motionärerna visar erfarenheterna att dessa uppgifter inte utnyttjas på rationellt sätt. Detta förhållande har, framhåller motionärerna, lett till att det fortfarande inte är möjligt att i aktiebolagsregistret söka på person och därigenom erhålla en någorlunda aktuell förteckning över vilka styrelser en viss person sitter i. Motionärerna anser att det nu är tid att ta upp ett förslag som utarbetats inom BRÅ och som tidigare avisats av statsmakterna. Förslaget innebär att en skyldighet införs för styrelseledamot, som avgår, att genast anmäla sin avgång till bolagsregistret. Iakttas inte skyldigheten blir ledamoten solidariskt ansvarig med bolaget för uppkommande förpliktelser. Förslaget har enligt motionärerna den fördelen att det är den enskilde ledamoten och bolaget som får ett intresse av att bevaka att omregistrering sker och inte endast som nu patentverket.

Enligt ABL skall ett aktiebolag för registrering i aktiebolagsregistret anmäla vem som utsetts till styrelseledamot, verkställande direktör, suppleant och firmatecknare samt lämna uppgift om bl. a. funktionärernas personnummer och postadress. Bolaget är också skyldigt att anmäla när tidigare registrerade förhållanden ändras. Någon motsvarande skyldighet att anmäla bolagsfunktionärernas personnummer och postadress fanns inte enligt 1944 års aktiebolagslag och ABL medförde inte någon skyldighet för bolagen att komplettera äldre registreringsanmälningar med sådana uppgifter. För personer som kvarstod i bolagsregistret från tiden före ikraftträdandet av ABL den 1 januari 1977 saknades alltså till en början dessa uppgifter.

Genom en lagändring år 1981 infördes, såsom motionärerna påpekat, en skyldighet för aktiebolag att årligen till bolagsregistret sända in en aktuell förteckning över styrelseledamöter, verkställande direktör m. fl. jämte uppgift om deras personnummer och postadress. Förteckningen är inte avsedd att användas för komplettering av tidigare registeruppgifter men kan utnyttjas för stickprovskontroller av att uppgifterna i bolagsregistret är riktiga. För att göra det möjligt för patentverket att komplettera bolagsregistret med uppgifter om personnummer och postadress på de personer som registrerats före ikraftträdandet av ABL antog riksdagen 1983 en särskild lag som ålade aktiebolagen att före den 1 juli 1984 anmäla sådana uppgifter för registrering.

I detta sammanhang vill utskottet också peka på att aktiebolagsregistret varit upplagt som ett kortregister, ordnat efter bolagens organisationsnummer. Sedan några år tillbaka har det pågått en överföring av aktiebolagsregistret till ett databaserat register och därvid registreras bl. a. bolagsfunktionärernas personnummer. Denna överföring har nu genomförts. Sedan registret sålunda omlagts till ett databaserat register och kompletterande uppgifter införts om bolagsfunktionärer, som utsetts före ikraftträdandet av ABL, är det numera möjligt att i registret söka på person

och att därvid erhålla aktuella uppgifter. Motionärernas påstående att så inte lär vara fallet är följaktligen felaktigt.

Enligt utskottets mening är det givetvis angeläget att uppgifterna i aktiebolagsregistret beträffande styrelseledamöter och andra funktionärer i ett bolag hålls aktuella. Med nuvarande lagstiftning är detta i princip möjligt. En förutsättning är dock att aktiebolagen iakttar sin skyldighet att anmäla aktuella ändringar. Om ett bolag underlåter att göra detta får patentverket utfärda ett föreläggande för bolaget att inkomma med erforderliga uppgifter.

Som framhålls av motionärerna har frågan om en skärpning av anmälningsskyldigheten beträffande byten av styrelseledamöter m. fl. övervägts av BRÅ. I promemorian (BRÅ PM 1979:5) Aktiebolagslagen – förstärkt skydd för det bundna kapitalet framfördes tanken på en skyldighet för avgående styrelseledamot att anmäla avgången till bolagsregistret vid äventyr att vederbörande skulle bli solidariskt ansvarig för bolagets förpliktelser. Förslaget ansågs emellertid redan i promemorian alltför drastiskt och blev inte heller förelagt riksdagen. Frågan kom emellertid ändå upp i riksdagen 1982 med anledning av ett motionsyrkande. Lagutskottet hänvisade i sitt betänkande (LU 1982/83:16) till den år 1981 införda skyldigheten för bolagen att årligen sända in en aktuell förteckning över styrelseledamöter m. fl. och framhöll att det saknades underlag för en bedömning av huruvida den nya regeln innebar en tillfredsställande lösning på registreringsproblemen. Motionen avslogs av riksdagen.

Frågan prövades ånyo våren 1983 i samband med att riksdagen bl. a. antog den ovan redovisade lagen om viss uppgiftsskyldighet för aktiebolag. Lagutskottet hänvisade i sitt betänkande i ärendet (LU 1982/83:36) till att det ännu saknades underlag för en bedömning av huruvida 1981 års lagändring varit effektiv. Vidare pekade utskottet på att den nya lagen om uppgiftsskyldighet till aktiebolagsregistret skulle komma att medföra en kontroll av ett stort antal äldre registeruppgifter. Enligt utskottets mening borde erfarenheterna av den tidigare genomförda och den i det då aktuella ärendet föreslagna lagstiftningen avvaktas innan man övervägde en ytterligare skärpning av lagstiftningen. Motionen borde därför avslås. Riksdagen biföll utskottets hemställan därom.

När fråga om en skärpning av bestämmelserna om anmälningsskyldighet till aktiebolagsregistret nu åter väckts vill utskottet peka på att det är först nyligen som den senast genomförda lagändringen och den tekniska omläggningen av bolagsregistret fått full effekt. Enligt utskottets mening är det för tidigt att nu ta ställning till om det kan finnas ett behov av en ytterligare skärpning av lagstiftningen. Först måste erfarenheterna av den nu genomförda ordningen avvaktas. Utskottet avstyrker därför bifall till motion 94 även i denna del.

I propositionen liksom även i motionerna förs vissa allmänna resonemang om *rättssäkerhet och rättsskydd*. Mot bakgrund av den debatt om dessa frågor som förts i massmedia med anledning av eko-kommissionens olika förslag

anser utskottet det värdefullt att i propositionen görs en ingående analys av rättssäkerhetsbegreppet och att det uttryckligen understryks att en given utgångspunkt för reformarbetet mot den ekonomiska brottsligheten är att arbetet måste genomföras utan att berättigade krav på rättssäkerhet och integritet åsidosätts. Rättssäkerhetsproblematiken tas i propositionen emellertid upp till behandling främst i samband med de riktlinjer som bör gälla för reformarbetet med det straffrättsliga förfarandet. Med hänsyn härtill och till att i propositionen inte begärs något ställningstagande av riksdagen till vad som anförs i propositionen i denna del avstår utskottet från att i detta sammanhang närmare diskutera rättssäkerhetsfrågorna. Enligt utskottets mening får tillgodoseende av de särskilda rättssäkerhetsaspekter som bör läggas på civilrättslig lagstiftning ingå som ett naturligt led i den prövning riksdagen har att underkasta de olika förslag om åtgärder mot ekonomisk brottslighet som regeringen enligt vad som aviseras i propositionen kommer att förelägga riksdagen.

I justitiedepartementets bilaga lämnas vidare en *redovisning över regeringens reformplaner* i anslutning till eko-kommissionens olika förslag. Flera förslag har anknytning till lagutskottets beredningsområde. Enligt utskottets mening bör dock någon diskussion om regeringens överväganden med anledning av förslagen inte göras i detta sammanhang utan bör anstå till dess konkreta förslag har förelagts riksdagen. Utskottet vill tillägga att frågan om en effektivare företagsrevision redan behandlats av utskottet (LU 1984/85:13) samt att de aviserade direktiven för en utredning om betalningsansvaret för juridiska personers skulder m. m. beslutats av regeringen den 18 oktober 1984 (Dir. 1984:41). Enligt direktiven skall kommittén *dels* kartlägga i vilka fall det kan finnas behov av regler om annans betalningsansvar för skulder i aktiebolag och ekonomiska föreningar samt föreslå lämpliga regler och ange konsekvenserna av dessa, *dels* överväga i vilken utsträckning juridiska personer bör tillåtas som delägare i handelsbolag, *dels* ock överväga om det är ändamålsenligt att införa regler om ekonomiskt ansvar för huvudmannen och att vidta andra åtgärder för att komma till rätta med de missförhållanden som är förenade med bulvanskap.

Stockholm den 13 december 1984

På lagutskottets vägnar

PER-OLOF STRINDBERG

Närvarande: Per-Olof Strindberg (m), Stig Olsson (s), Martin Olsson (c), Elvy Nilsson (s), Mona Saint Cyr (m), Arne Andersson i Gamleby (s), Ingemar Konradsson (s), Allan Ekström (m), Marianne Karlsson (c), Owe Andréasson (s), Stig Gustafsson (s), Sigvard Persson (c), Per Israelsson (vpk), Bengt Silfverstrand (s)* och Sten Andersson i Malmö (m).

* Ej närvarande vid yttrandets justering.

Avvikande meningar

1. Per-Olof Strindberg, Mona Saint Cyr, Allan Ekström och Sten Andersson i Malmö (alla m) anser att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 2 med "Utskottet vill" och slutar på s. 3 med "denna del" bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att den kritik som motionärerna anför mot den föreslagna riktlinjen har sin betydelse framför allt för andra rättsområden än det civilrättsliga. När det gäller civilrättslig lagstiftning kan, såsom utskottet i olika sammanhang framhållit, understundom andra sanktioner än straff ge en drabbad part ett bättre skydd än en straffsanktion och är därför i vissa fall att föredra. Det bör emellertid understrykas att det i sådana fall är domstolar och inte administrativa myndigheter som ålägger sanktionerna. Annorlunda förhåller det sig när det gäller t.ex. näringsrättslig och skatterättslig lagstiftning. I sådan lagstiftning ankommer det som regel på administrativa myndigheter att ålägga andra sanktioner än straff, och ofta befinner sig då den enskilde, såsom motionärerna påpekar, i ett underläge i förhållande till vederbörande myndighet. Utskottet vill tillägga att det emellertid även inom det civilrättsliga området kan finnas behov av straffrättsliga sanktioner. Särskilt torde detta gälla i fråga om sådan civilrättslig lagstiftning som har inslag från andra rättsområden, t.ex. näringsrättsliga inslag.

Mot bakgrund av det anförda anser utskottet det inte lämpligt att som en generell regel för det fortsatta arbetet mot den ekonomiska brottsligheten ange att andra samhälleliga kontroll- och sanktionsmetoder än straffrättsliga bör prioriteras vid uppbyggande av rättsliga system. Enligt utskottets mening måste man inom det civilrättsliga området från fall till fall och med utgångspunkt i vilket syfte en viss lag skall tillgodose pröva vilka sanktioner som bör tas in i lagen. På anförda skäl biträder utskottet förslaget i motion 96 att den aktuella riktlinjen bör utgå.

2. Per Israelsson (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 4 som börjar med "Enligt utskottets" och slutar med "ekonomisk brottslighet" bort ha följande lydelse:

Utskottet vill peka på att det alltjämt förekommer att firmabyten ingår som ett led i ekonomisk brottslighet. Det är således uppenbart att hittills vidtagna åtgärder inte varit tillräckliga för att komma till rätta med de illojala firmabytena. Enligt utskottets mening bör därför reglerna om firmabyten ses över. Härvid synes det av motionärerna framlagda förslaget om införande av s. k. namnkarantän, dvs. en viss karenstid, under vilken ett företag inte får anta det lediga namnet, kunna utgöra en lämplig lösning på problemet. En karenstid har också den fördelen att den ju inte hindrar normala överlåtelser av ett helt företag (verksamheten jämte firmanamnet). Utskottet tillstyrker

därför förslaget i motion 94 att införande av namnkarantän skall tas med bland riktlinjerna för det framtida arbetet mot ekonomisk brottslighet.

dels att den del av utskottets yttrande på s. 6 som börjar med "När fråga" och slutar med "denna del" bort ha följande lydelse:

Som utskottet anför i det föregående är det angeläget att uppgifterna i aktiebolagsregistret beträffande styrelseledamöter och andra bolagsfunktionärer hålls aktuella. Underlåter ett bolag att fullgöra sin anmälningsplikt, något som inte torde vara ovanligt när det gäller oseriösa företag, blir patentverket tvunget att påtala att anmälan inte inkommit och vid vite kräva fullgörande av anmälningsskyldigheten. I sådana fall kan det dröja en avsevärd tid innan bolagsregistret kompletteras. Om motionärernas förslag – att en avgående styrelseledamot skall vara skyldig att genast anmäla avgången till bolagsregistret vid äventyr att ledamoten eljest blir solidariskt ansvarig för bolagets förpliktelser – genomförs kommer det att ligga i den avgående styrelseledamotens intresse att se till att en anmälan om förändring kommer in till patentverket. Med en sådan ordning kan man räkna med att få ett betydligt aktuellare bolagsregister än det nuvarande. Enligt utskottets mening bör en regel av det slag som motionärerna föreslagit inte innebära några problem för "seriösa" näringsidkare.

På anförda skäl tillstyrker utskottet motion 94 i denna del.

